рашии въ София ще бъдатъ представени отъ по единъ или повече свои опитни представители въ тая комисия, комуто, съ даването изключителното право на внось и продажба зарзавата въ столицата, трѣбва да се даде и изключителното право на вагони и кратки въ вагони за Софии.

Такъ създадена тая организация би трѣбвало на първо мѣсто да обсади нѣй важнитѣ мѣрки, за да се разработятъ колкото е възможно всестранства въ Софія и около София. Довда брѣга на Искъра отъ Горубленци до Курило сж такъвъ пригоденъ за цѣльта. Изгѣтъ на оранжериитѣ по типовитѣ за ученически организации е прекрасна. И та бива да се направи. Втората края пеперицата въ печата — да се даватъ помощта на по-бѣднитѣ съмѣйства срѣщу работа, заслужава сащо голѣмо вниманіе.

Но най-важното, което тая организация би трѣбвало да свори, е: тя сиромо сѣ отъ сега условия съ частнитѣ производители и по-малкитѣ въ Плевенско, Търновско и др. градинарски мѣста за отдѣлени количества анзавати съ предварително уговорени цѣни. Безъ това — София ще остане безъ зеленчукова продовна. И тъмно по тая причини и общински управители и държавни фактори трѣбва сериозно и да нато е врѣме за обсждатъ и бързо да приложатъ мѣркитѣ.

Необходимо е, прочее, една организация. И за създаването ѝ, въ една или друга форма, на първо мѣсто трѣбва за се заловим комисията съ подкрѣпата на II. комитетъ за ст. гр. и об. предвидливость. Според моето скромно мнѣніе, една организация отъ кооперативнитѣ спружества въ столицата въ формата, комсадна по-горѣ, би била една отъ най-добритѣ. Като обществена организация подъ законенъ контролъ — експлоатация такова, какъвто е виждане у частнитѣ предприемци и продавачи на зарзавата, не би е имало. Но сложностьта на въпроса налага да не бъдатъ изключени частнитѣ търговци — зарзавачии, ако тѣ б биха предложили своитѣ услуги и опитность за внося и продажбата и цѣнитѣ имъ бъдатъ подъ контрола на тая споменатата организация, въ чрезмѣтѣ на която трѣбва да съществуване и за зеленчуцитѣ за болницитѣ въ столицата, доставката на които да не стоя, както до сега, чрезъ речитативи въ лавъра, нѣщо което пилѣще къмъ Софія производителитѣ — селяни — всѣдствие на това зеленчуча поскалиняване.

Съ тѣзи нѣколко изказани мисли отъ не считамъ за самъ изчерпалъ въпроса. Темата е сложна и широка и за нея би имало и има много нѣщо да се каже. Но най-важното и неотложно отлагане е да се пристѣпи часъ по-скоро къмъ организация. И веднажъ тя създадена — пѣтя къмъ крайния успѣхъ е отворенъ.

Г. Хайдженевъ

(Назначенъ за соф. окр. съдия).

Престѣпностьта у малолѣтнитѣ дѣца и законодателството по тая въпросъ въ Европа и у насъ.

Внешната углавна политика въ всичкитѣ цивилизовани държави въ Европа е изхвърлила изобщо и съвършенно старинния и рецидивъ за физическото и тѣлесно наказание, като: бичуване съ тояги, нажежени клинове, шамаръ и пр., какъвто и изуродяването и осакатяването на тѣлото чрезъ отнемане на разни части отъ него, като отсѣчване на крака, ръка, носъ, очи, уши, зъби и пр.

Първи изразиха съжаления, състраданіе и милость къмъ тѣлеснитѣ наказания онѣзи велики умерени, великитѣ дѣца престѣпници, като по стечение на обстоятелствата, които ги окружаватъ, си станали случайни престѣпници и трѣбвало е да бъдатъ екзекутирани по единъ и сходенъ съ закоренѣлитѣ злодѣи по начинъ най-жестокъ и немилостивъ начинъ. Пито дилетирна имъ отсѣчене онѣзи части отъ тѣлото, съ които или посрѣдствомъ които си извършили престѣплението.

Зъ тѣзи мисли велико великии дѣца у нѣкои учени и хуманни хора се роди мисъльта за отвѣтвеностьта и на малолѣтнитѣ престѣпници. И тази мисъль нѣмчи на сѣчати въпроса за повѣдѣнието на тѣлесно душа и дѣтско разумѣване и разбиране послѣдствията на своитѣ дѣйствія въ свръзка съ предварителнитѣ обсждания въпроса за дѣлния умственъ уровенъ, въ свръзка съ тѣхната отвѣтвеность — отговорность.

Сѣдѣ въ срѣдитѣ нѣкои се чувства отдѣлни и единични стремежи въ лицата на малолѣтнитѣ престѣпници, които се водѣха съ десетки години наредо и се изразяха нѣкои само за тоа. Но